

PINDAROS-FORDÍTÁSOK

I.

A friss siker nyomán járó remény
 Hívó léleknek könnyen szárnyat ad,
 Mindent feledve élvezi
 A nagyság édes mámorát
 S mindegyre magasabbra tör.
 De jaj, e véges földtekén
 Nincsen határtalan gyönyör,
 Minden rügyet letép a csalt remény.
 Egnapnyi ember! Mi a lét?
 Mi a nemlét?
 Mi az ember? Árnyék, álom csupán.
 De ha isteni kegy sugára gyúl ki homlokán,
 Fényesség terjed szerteszét
 És könnyű lessz a lét.

II.

A lényünknek szabott korlátokon
 Embernek vágya túl ne szálljon
 S ne ostromolja az eget.
 Szemünkbe tűz a nyílt igazság:
 Földiek vagyunk!
 Vésd jól elmédbe ezt,
 Az örök istenéletet sohse keresd:
 Munkára fel, alkoss, teremts,
 Amit tudsz és amit lehet.

III.

Itt az ember s az isten ott,
 Mind egy anyától származott.
 Az ember múlandó, parányi folt,
 Örök időkre áll az égi bolt.
 S mégis van bennünk valami
 Az istenséggel egyező:
 A szellem és a tetterő,
 Bárha vakon járjuk a végzet útjait
 Sohsem tudván hol ér a szürkület
 S a másnap majd hová vezet.

Hekler Antal.